

dD. a visszatérés

a vágyak szilaj kiéléseinek
túlélője, Ő, aki a szabadságot hozta,
megkérdőjelezett, otthont, szerelmet,
még Önnön valóságát is!, miképp
a létezést, a halált, a születést,
az első dolog, amit meglátott, egy
mézszínű gyöngybagoly, kitárt
szárnyakkal ébresztve az ALKOTÓT,
aki a blokkházakból ki-berohangáló
vásárcsarnok eseményeit, szertehíresztelő,
HÍRES EMBEREK, FONTOSAK,
önarckép, ars poetica, játszótér

dD. felderítései

mindig a térkép, zajjal
kezdődik, egyfajta válság,
hogyan hová nem, kisebb
a tér, amit bejárhat, nem ez
a baj, inkább a rendszertelenség,
miközben fúj a szél és lemaradtál,
így én is, kezünkben cipőinkkel
a biztos tudatában annak, hogy
ez a közös kilátás az első,
egyben az utolsó, nem dD. a bosszankodó
inkább a nő, aki mindig akart valamit,
úgy is sétált, az olyan kabátja lebegett is
utána, kívánatosan, mintha
egy ujjpercnyíval magasabb
lehetne a határozottságától,
biztos az lett, a mosolya,
az apró, hűvös keze,
a szeme

dD. a cigarettával

80 az első; fölállt a füttyje
nem mert pusztit adni édesapjának,
lelkiismeret furdalása volt, olyan tízévesen,
filmes tábor, ÁFÉSZ-cigi, nem ezen
múlik, hanem, hogy leslukkolod,
elvi kérdés, vagy le, vagy nem, biztos
nem kocbagós, vagy Eddás, akarsz
lenni ugye?, aztán mintha cigarettázós lennél,
beállsz a körbe, mindenen hihizel, amin ők,
a többiek, patkófékes kerékpárok,
elől- hátul!, gyermeki érzés; akár egy
mikrobusz, és akkor itt állt le,
a második; rúzscsíkos staub, a
buszmegállóban tíz évvel rá, akkor
bármit- csávó voltam, víz, cigi,
ami van, akár Jézus is, tán épp
Ő, akár egy csikk, '89-ben,
mamáért, tényleg neki, kiabál—őrület---
lyukas a zoknim, éles, fájdalmas a szotyola,
a sebes nyelv, és újraébredsz

